

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

4. září 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Obchodní politika — Antidumpingové clo — Nařízení (ES) č. 499/2009 — Platnost — Dovoz výrobků pocházejících z Číny — Dovoz téhož výrobku zasílaného z Thajska — Obcházení — Důkaz — Odepření spolupráce“

Ve věci C-21/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Finanzgericht Hamburg (Německo) ze dne 19. září 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 15. ledna 2013, v řízení

Simon, Evers & Co. GmbH

proti

Hauptzollamt Hamburg-Hafen,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, J. L. da Cruz Vilaça (zpravodaj), G. Arestis, J.-C. Bonichot a A. Arabadžev, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Simon, Evers & Co. GmbH H. Henningerem, Rechtsanwalt,
- za řeckou vládu M. Tassopoulou a K. Boskovitsem, jako zmocněnci,
- za portugalskou vládu A. Coutinhem da Silva a L. Inez Fernandesem, jako zmocněnci,
- za Radu Evropské unie S. Boelaert, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s A. Polcynem, avocate
- za Evropskou komisi T. Maxian Ruschem, jako zmocněncem,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 10. dubna 2014,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká platnosti nařízení Rady (ES) č. 499/2009 ze dne 11. června 2009, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 1174/2005 na dovoz ručních paletových vozíků a jejich základních dílů pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz téhož výrobku zasílaného z Thajska bez ohledu na to, zda je deklarován jako pocházející z Thajska, či nikoli (Úř. věst. L 151, s. 1, dále jen „sporné nařízení“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Simon, Evers & Co. GmbH (dále jen „Simon, Evers“) a Hauptzollamt Hamburg-Hafen (Hlavní celní úřad – Přístav Hamburk, dále jen „Hauptzollamt“) ve věci rozhodnutí Hauptzollamt uložit Simon, Evers zaplacení antidumpingového cla.

Právní rámec

- 3 Ustanovení upravující použití antidumpingových opatření Evropskou unií platná v rozhodné době z hlediska skutkového stavu sporu v původním řízení byla obsažena v nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), ve znění nařízení Rady (ES) č. 461/2004 ze dne 8. března 2004 (Úř. věst. L 77, s. 12; Zvl. vyd. 11/10, s. 150, dále jen „základní nařízení“).
- 4 Článek 13 základního nařízení, nadepsaný „Obcházení“, uváděl:

„1. Antidumpingové clo uložené na základě tohoto nařízení může být rozšířeno na dovoz obdobných výrobků [ze třetích zemí] [...], jestliže dochází k obcházení platných opatření. [...] Obcházením se rozumí změna obchodních toků mezi třetími zeměmi a Společenstvím nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a Společenstvím, která vzniká na základě praktik, zpracovatelských postupů nebo prací, pro něž mimo uložení [...] cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, pokud zároveň existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny a/nebo množství obdobných výrobků, a existují důkazy o dumpingu, pokud jde o běžné hodnoty stanovené dříve pro stejné nebo obdobné výrobky, v případě nutnosti v souladu s ustanoveními článku 2.

[...]

2. Montáž ve Společenství nebo ve třetí zemi se považuje za obcházení platných opatření, pokud:

- a) montáž začala nebo byla značně rozšířena po zahájení antidumpingového šetření nebo těsně před jeho zahájením a použité díly mají svůj původ v zemi, pro niž se použijí opatření, a

[...]

- c) vyrovnávací účinek cla je narušen cenami a/nebo množstvím montovaného obdobného zboží a existují důkazy o dumpingu, pokud jde o běžné hodnoty, které byly dříve zjištěny pro obdobné nebo stejné výrobky.

3. Šetření podle tohoto článku se zahájí z podnětu Komise nebo na žádost členského státu nebo jiné zúčastněné strany, pokud žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v odstavci 1. Zahájení se provede nařízením Komise přijatým po konzultaci s poradním výborem, ve kterém se dá současně pokyn celním orgánům, aby evidovaly dovoz podle čl. 14 odst. 5 nebo aby vyžadovaly složení

jistoty. Šetření provádí Komise s případnou pomocí celních orgánů a musí být ukončeno ve lhůtě devíti měsíců. Jestliže definitivně zjištěné skutečnosti prokáží, že opatření musí být rozšířena, zavede je Rada na návrh Komise po konzultaci s poradním výborem.. [...]

[...]“

- 5 Článek 14 odst. 6 základního nařízení uváděl:

„Členské státy podávají Komisi každý měsíc zprávu o dovozu výrobků, které jsou předmětem šetření a opatření, a o výši cla vybraného na základě tohoto nařízení.“

- 6 Článek 18 odst. 1 a 6 základního nařízení zněly takto:

„1. Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto nařízením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů. [...] Účastníci řízení by měli být zpraveni o důsledcích nedostatečné spolupráce.

[...]

6. Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nebudou některé podstatné informace sděleny, může to vést k výsledku, který pro něj bude méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.“

- 7 Na základě šetření prováděného Komisí v období od 1. dubna 2003 do 31. března 2004 (dále jen „původní šetření“) přijala Unie nařízení Rady (ES) č. 1174/2005 ze dne 18. července 2005 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla z dovozu ručních paletových vozíků a jejich základních dílů pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 189, s. 1), ve znění nařízení Rady (ES) č. 684/2008 ze dne 17. července 2008 (Úř. věst. L 192, s. 1, dále jen „nařízení č. 1174/2005“).

- 8 Článek 1 odst. 1 nařízení č. 1174/2005 uvádí:

„Ukládá se konečné antidumpingové clo z dovozu ručních paletových vozíků a jejich základních dílů, tj. podvozků a hydrauliky, kódů KN ex 8427 90 00 a ex 8431 20 00 (kódy TARIC 8427 90 00 10 a 8431 20 00 10), pocházejících z Čínské lidové republiky. [...]“

- 9 Jak vyplývá z pátého bodu odůvodnění nařízení Komise (ES) č. 923/2008 ze dne 12. září 2008 o zahájení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených nařízením Rady (ES) č. 1174/2005 ve znění nařízení (ES) č. 684/2008 na dovoz ručních paletových vozíků a jejich základních dílů pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem ručních paletových vozíků a jejich základních dílů zasílaných z Thajska, též prohlášených za pocházející z Thajska, a o zavedení celní evidence tohoto dovozu (Úř. věst. L 252, s. 3), Komise se rozhodla zahájit šetření (dále jen „šetření zaměřené na obcházení“) na základě dostatečných důkazů, které podle jejího názoru *prima facie* nasvědčují tomu, že antidumpingová opatření uložená na dovoz ručních paletových vozíků z Číny jsou obcházena prostřednictvím kompletace dotčeného výrobku v Thajsku. Komise za tímto účelem přijala nařízení č. 923/2008.
- 10 Z bodu 10 odůvodnění sporného nařízení vyplývá, že šetření zaměřené na obcházení se vztahovalo na období od 1. září 2007 do 31. srpna 2008 (dále jen „období šetření“).

- 11 Bod 6 odůvodnění sporného nařízení uvádí, že „[K]omise informovala orgány ČLR a Thajska, výrobce/vývozce v ČLR a Thajsku, známé dotčené dovozce do Společenství a výrobní odvětví Společenství o zahájení šetření [zaměřeného na obcházení]. Dotazníky byly zaslány

vývozcům/výrobcům v ČLR a Thajsku, dovozcům ve Společenství, kteří byli Komisi známi z původního šetření, a stranám, které se přihlásily ve lhůtách stanovených v článku 3 [...] nařízení [č. 923/2008]. Zúčastněné strany dostaly příležitost předložit písemně svá stanoviska a požádat o slyšení ve lhůtě stanovené v [tomto] nařízení. Všechny strany byly informovány o tom, že by odmítnutí spolupráce mohlo vést k použití článku 18 základního nařízení a k závěrům založeným pouze na dostupných skutečnostech.“

- 12 Z bodu 7 odůvodnění sporného nařízení vyplývá, že od vývozců/výrobců v Thajsku nepřišly žádné odpovědi a Komise neobdržela ani žádné připomínky ze strany thajských orgánů.
- 13 Bod 8 odůvodnění sporného nařízení uvádí, že „jeden čínský vyvážející výrobce odpověděl na dotazník tím, že uvedl svůj prodej na vývoz do ES a několik velmi málo významných případů vývozu dotčeného výrobku do Thajska. Čínské orgány nezaslaly žádné vyjádření“.
- 14 Kromě toho z bodu 9 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že „dovozci ve Společenství předložili odpovědi [devět dovozců ve Společenství odpovědělo] na dotazník s uvedením svých dovozů z Číny a Thajska. Obecně lze z odpovědí učinit závěr, že v roce 2006, tedy v roce, jenž následoval po vstupu konečných antidumpingových opatření v platnost, došlo k [...] zvýšení dovozu z Thajska a k náhlému poklesu dovozu z [Číny]. V následujících letech se dovoz z [Číny] opět zvýšil a současně došlo k mírnému poklesu dovozu z Thajska, který ale i tak zůstal nad úrovní roku 2005“.
- 15 Pokud jde o změnu obchodních toků mezi třetími zeměmi a Uníí, body 16 až 21 odůvodnění sporného nařízení zní takto:

„(16) Vzhledem k tomu, že žádná z thajských společností nespolupracovala, byly objem a hodnota thajského vývozu dotčeného výrobku do Společenství stanoveny na základě dostupných informací, tedy v tomto případě na základě statistických údajů získaných členskými státy a shromážděných Komisí podle čl. 14 odst. 6 základního nařízení a na základě údajů Eurostatu. [...]

(17) Po uložení antidumpingových opatření se dovoz ručních paletových vozíků z Thajska zvýšil z 7 458 vozíků v roce 2005 na 64 706 vozíků v roce 2007, přičemž se v období šetření snížil na 42 056 vozíků.

(18) Čínský dovoz ručních paletových vozíků do ES se z 240 639 vozíků v roce 2005 zvýšil na 538 271 v roce 2007 a na 584 786 vozíků v období šetření. Podle dostupných informací je toto zvýšení připisováno zejména zvýšenému vývozu jediného čínského vyvážejícího výrobce, který má nejnižší sazbu antidumpingového cla. Čínský vývoz tohoto konkrétního vývozce skutečně představuje převažující procentuální podíl zvýšení dovozu ručních paletových vozíků z [Číny] do ES mezi rokem 2005 a koncem období šetření.

(19) S přihlédnutím k výše uvedené situaci byl učiněn závěr, že došlo ke změně obchodních toků mezi ES, [Čínou] a Thajskem. Dovoz z [Číny] se nadále zvyšoval, ale to je připisováno přímo vývozní výkonnosti jednoho z čínských vyvážejících výrobců, který spolupracoval při původním šetření a jemuž bylo uděleno nejnižší antidumpingové clo. Na druhou stranu se dovoz z Thajska mezi lety 2005 a 2007 zvýšil o 868 % a během období šetření se stabilizoval a ve srovnání s rokem 2005 se zvýšil o [...] o 564 %.

(20) Stručně řečeno, zjištěné obchodní toky sice vykazovaly trvání vývozu z [Číny], ale zároveň také značné zvýšení vývozu z Thajska. Trvání nebo pokračující se zvyšování vývozu z Číny, i když mnohem menší mezi rokem 2007 a obdobím šetření, než bylo zjištěno v původním šetření, lze vysvětlit tím, že převažující většina vývozu pochází od čínské společnosti s nejnižší sazbou antidumpingového cla. Na straně druhé lze obchodní toky týkající se Thajska vysvětlit pouze jako výsledek kroků, jejichž cílem bylo obcházení opatření.

(21) Dovoz do Společenství z Thajska se začal zvyšovat v období, během něhož Společenství vedlo původní šetření. Je třeba připomenout, že orgány v Thajsku i potenciální thajští výrobci/vývozci byli o probíhající šetření informováni. Nebyl však získán žádný důkaz, který by mohl toto výrazné zvýšení objasnit, a žádná thajská společnost při šetření nespolupracovala a neposkytla nezbytné odpovědi na dotazník. Z tohoto hlediska je třeba zdůraznit, jak je uvedeno v 7. bodě odůvodnění, že informace, jež měla Komise k dispozici v době zahájení, naznačovaly, že dochází ke značnému počtu montáží ručních paletových vozíků v Thajsku. Na druhé straně nebyl získán žádný důkaz o tom, že v Thajsku dochází k vlastní výrobě ručních paletových vozíků. Dostupné informace vedou k závěru, že vzhledem k neexistenci jiného dostatečného odůvodnění nebo hospodářského důvodu ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení je příčinou změny obchodních toků uložení antidumpingového cla z ručních paletových vozíků pocházejících z [Číny].“

16 V návaznosti na šetření zaměřené na obcházení bylo přijato sporné nařízení.

17 Článek 1 tohoto nařízení stanoví:

„1. Konečné antidumpingové clo uplatňované na ‚všechny ostatní společnosti‘, uložené nařízením (ES) č. 1174/2005 z dovozu ručních paletových vozíků a jejich základních dílů, tj. podvozků a hydrauliky, jak jsou vymezeny v článku 1 nařízení [č. 1174/2005], pocházející z [Číny], se rozšiřuje na ruční paletové vozíky a jejich základní díly, tj. podvozky a hydrauliku, jak jsou vymezeny v článku 1 nařízení [č. 1174/2005], kódů KN ex 8427 90 00 a ex 8431 20 00 (kódy TARIC 8427900011 a 8431200011), zasílané z Thajska, bez ohledu na to, zda jsou deklarovány za pocházející z Thajska, či nikoli.

2. Cla rozšířená odstavcem 1 se vyberou z dovozu evidovaného podle článku 2 nařízení [...] (ES) č. 923/2008 a čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 5 [základního] nařízení.

[...]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

18 V říjnu 2008 dovezla společnost Simon, Evers z Thajska ruční paletové vozíky.

19 Dne 12. srpna 2009 Hauptzollamt ve výměru dovozního cla na základě sporného nařízení požadoval, aby Simon, Evers zaplatila antidumpingové clo ve výši 9 666,90 eur.

20 Vzhledem k tomu, že Hauptzollamt rozhodnutím ze dne 21. února 2011 zamítl odvolání podané proti tomuto výměru jako neopodstatněné, obrátila se Simon, Evers na Finanzgericht Hamburg.

21 Uvedený soud má pochybnosti o tom, zda jsou ve věci v původním řízení splněny podmínky, které jsou v čl. 13 odst. 1 základního nařízení stanoveny pro určení existence obcházení antidumpingového cla. Konkrétně se táže, zda změna objemu vývozu z dotčených třetích zemí může sama o sobě umožnit prokázání souvislosti mezi dovozy ze země podléhající antidumpingovému clu a dovozy ze země, na kterou má být antidumpingové clo rozšířeno. Pokud jde o vývoj dovozu z Thajska, Finanzgericht Hamburg poznamenává, že tento dovoz nejprve v průběhu roku 2007 značně vzrostl a poté během období šetření zřetelně poklesl.

22 Předkládající soud rovněž pochybuje o tom, že změnu obchodních toků mezi třetími zeměmi a Uníí lze přičíst zavedení antidumpingového cla z paletových vozíků pocházejících z Číny, když se během období šetření dovozy z Číny samy zřetelně zvýšily. Při neexistenci důkazů umožňujících vysvětlit výrazné zvýšení vývozu z Thajska a dále prokázat neexistenci skutečné výroby ručních paletových vozíků v Thajsku se přitom jeví přinejmenším sporné, že by bylo možné dospět k závěru, že při neexistenci

jakéhokoli jiného dostatečného opodstatnění nebo hospodářského důvodu ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení je změna obchodních toků výsledkem zavedení antidumpingového cla z ručních paletových vozíků pocházejících z Číny.

- 23 Za těchto se podmínek se Finanzgericht Hamburg rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je [sporné] nařízení neplatné, protože Komise v rozporu s požadavky kladenými na určení existence obcházení antidumpingových opatření, jak vyplývají z článku 13 [základního] nařízení, konstatovala existenci obcházení ze samotného důvodu, že se objem příslušných vývozu z Thajska po zavedení opatření významně zvýšil, přičemž Komise s odkazem na nedostatečnou spolupráci ze strany thajských vývozců neprovedla žádná další konkrétní zjištění?“

K předběžné otázce

Úvodní poznámky

- 24 Úvodem je třeba uvést, že podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda je sporné nařízení neplatné z důvodu, že unijní orgány právně dostačujícím způsobem neprokázaly existenci „obcházení“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení, neboť neuvedly, jakým způsobem byly změněny obchodní toky mezi dotčenými třetími zeměmi a Unií, a nekonstatovaly existenci praktik, zpracovatelských postupů nebo prací, pro něž při nedostatečné spolupráci ze strany thajských vývozců neexistuje jiné dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod než zavedení antidumpingového cla.
- 25 Společnost Simon, Evers v písemném vyjádření předloženém Soudnímu dvoru uplatnila další důvod neplatnosti sporného nařízení, který je založen na tom, že unijní orgány neprokázaly, že vyrovnávací účinky antidumpingového cla byly mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobných výrobků.
- 26 Podle ustálené judikatury se řízení upravené v článku 267 SFEU zakládá na jasném oddělení funkcí vnitrostátních soudů od funkcí Soudní dvora, takže je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru (viz zejména rozsudek Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, bod 59).
- 27 Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že článek 267 SFEU nepředstavuje procesní prostředek, který mají k dispozici účastníci řízení ve sporu probíhajícím před vnitrostátním soudem, takže Soudní dvůr nemůže být povinen posoudit platnost práva Unie z pouhého důvodu, že tato otázka byla před ním uplatněna jedním z těchto účastníků řízení v jeho písemných vyjádřeních (viz rozsudek MSD Sharp & Dohme, C-316/09, EU:C:2011:275, bod 23 a citovaná judikatura).
- 28 Za těchto podmínek není namístě rozšiřovat přezkum platnosti sporného nařízení z hlediska důvodů, které nebyly uvedeny předkládajícím soudem (viz rozsudek Nuova Agricast, C-390/06, EU:2008:224, bod 44).

K platnosti sporného nařízení

- 29 Podle ustálené judikatury v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření disponují unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomocí. Co se týče soudního přezkumu takového posouzení, musí být proto omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda skutková zjištění, na jejichž základě byla učiněna napadená volba, byla věcně správná, zda nedošlo ke zjevně

nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo zda nedošlo ke zneužití pravomoci (viz rozsudek Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 63 a citovaná judikatura).

- 30 Pokud jde konkrétně o obcházení antidumpingových opatření, čl. 13 odst. 1 základního nařízení uvádí, že spočívá ve změně obchodních toků mezi třetími zeměmi a Unií, která vzniká na základě praktik, zpracovatelských postupů nebo prací, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, pokud zároveň existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobných výrobků.
- 31 Podle čl. 13 odst. 3 tohoto nařízení přísluší Komisi zahájit šetření na základě důkazů, které *prima facie* ukazují na praktiky obcházení. Pokud skutečnosti zjištěné v průběhu tohoto šetření umožňují dospět k závěru o existenci takového obcházení, Komise navrhne Radě rozšíření antidumpingových opatření.
- 32 Žádné ustanovení základního nařízení však Komisi v rámci šetření existence obcházení nepřiznává pravomoc donutit výrobce nebo vývozce, jichž se daný podnik týká, aby se účastnili šetření nebo poskytli informace. Komise je tedy závislá na dobrovolné spolupráci zúčastněných stran při poskytnutí nezbytných informací.
- 33 Z tohoto důvodu unijní zákonodárce v čl. 18 odst. 1 základního nařízení stanovil, že pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní či negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.
- 34 Kromě toho čl. 18 odst. 6 téhož nařízení upřesňuje, že nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nebudou některé podstatné informace sděleny, může to vést k výsledku, který pro něj bude méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.
- 35 I když je pravda, že základní nařízení, a konkrétně jeho čl. 13 odst. 3 stanoví zásadu, že důkazní břemeno ohledně obcházení nesou unijní orgány, nic to nemění na tom, že cílem čl. 18 odst. 1 a 6 základního nařízení, který stanoví, že v případě nedostatečné spolupráce zúčastněných stran mohou tyto orgány závěry šetření existence obcházení založit na dostupných údajích a že účastníci řízení, kteří na šetření nespolupracovali, se mohou nacházet v méně příznivé situaci, je výrazně usnadnit uvedenou důkazní situaci.
- 36 Jak uvedl generální advokát v bodech 68 a 69 svého stanoviska, z článku 18 základního nařízení jasně vyplývá, že unijní zákonodárce neměl v úmyslu zavést právní domněnku umožňující z nedostatečné spolupráce zúčastněných či dotčených stran přímo vyvodit existenci obcházení, a sejmout tak z unijních orgánů veškeré důkazní břemeno. Avšak s ohledem na možnost učinit závěry, a to dokonce i konečné, na základě dostupných údajů a zacházet se stranou, která nespolupracuje vůbec nebo jen částečně, méně příznivé, než kdyby spolupracovala, je tak zcela zjevné, že unijní orgány jsou oprávněny vycházet ze souboru shodujících se nepřímých důkazů umožňujících dospět k závěru, že existuje obcházení ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení.
- 37 Jakékoli jiné řešení by mohlo ohrozit účinnost obchodních ochranných opatření v Unii pokaždé, když je unijním orgánům odepřena spolupráce v rámci šetření, jehož cílem je prokázat obcházení.
- 38 Otázku platnosti sporného nařízení je třeba posoudit ve světle těchto úvah.
- 39 Zaprvé je třeba připomenout, že v projednávané věci thajští vyvážející výrobci a thajské orgány nespolupracovali při šetření zaměřeném na obcházení. Kromě toho jediný čínský vyvážející výrobce uvedl svůj prodej na vývoz do Unie a několik velmi málo významných případů vývozu výrobku do Thajska a čínské orgány nezaslaly žádné připomínky.

- 40 Jak přitom vyplývá z bodu 6 odůvodnění sporného nařízení, Komise informovala čínské a thajské orgány, výrobce/vývozce a dotčené dovozce do Společenství, jakož i výrobní odvětví Společenství o zahájení šetření zaměřeného na obcházení. Dotazníky byly mimoto zaslány uvedeným vývozcům/výrobcům a dovozcům ve Společenství, a posledně uvedení tedy dostali příležitost předložit svá stanoviska a být vyslechnuti Komisí.
- 41 Z důvodu nedostatečné spolupráce těchto zúčastněných byly objem a hodnota thajských a čínských vývozu ručních paletových vozíků do Unie stanoveny Radou pouze na základě dostupných informací, tedy na základě statistických údajů získaných členskými státy a shromážděných Komisí podle čl. 14 odst. 6 základního nařízení a na základě údajů Eurostatu.
- 42 Tyto informace umožnily unijním orgánům dospět k závěru, že v důsledku zavedení antidumpingových opatření pro dovoz ručních paletových vozíků pocházejících z Číny se dovozy ručních paletových vozíků pocházejících z Thajska zvýšily ze 7 458 v roce 2005 na 64 706 v roce 2007 a v období šetření se znovu snížily na 42 056. To představovalo 868 % nárůst mezi lety 2005 a 2007 a v průběhu období šetření 564 % nárůst v porovnání s rokem 2005.
- 43 Pokud jde o dovozy ručních paletových vozíků pocházejících z Číny do Unie, unijní orgány uvedly, že tyto dovozy se z 240 639 v roce 2005 zvýšily na 538 271 v roce 2007 a na 584 786 v období šetření. Na základě informací, které měly tyto orgány k dispozici, bylo toto zvýšení připisováno zejména zvýšenému vývozu čínského vyvážejícího výrobce, na něhož byla použita nejnižší sazba antidumpingového cla, a sice 7,6 %, zatímco ostatním čínským vyvážejícím výrobcům bylo uloženo antidumpingové clo v rozmezí od 28,5 % do 46,7 %.
- 44 Z těchto skutečností zaprvé vyplývá, že dovozy z Thajska se výrazně zvýšily od roku 2005, to znamená od uplatnění antidumpingového cla na dovozy z Číny, zadruhé že existoval hodnověrný hospodářský důvod pro růst posledně uvedených dovozů od roku 2005 a zatřetí že tento růst byl v porovnání s růstem dovozu z Thajska výrazně nižší.
- 45 Společnost Simon, Evers však tvrdí, že obchodní toky mezi třetími zeměmi a Unií nedoznaly podstatných změn, jelikož změna obchodních toků ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení se vyznačuje tím, že dovozy ze země podléhající antidumpingovému clu se musí po vstupu antidumpingových opatření v platnost snížit, zatímco dovozy obdobných výrobků ze země, ve které údajně dochází k obcházení, se musí zvýšit.
- 46 Ve věci v původním řízení však taková podmínka podle jejího názoru splněna není.
- 47 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že požadavek týkající se nahrazení dovozů ze země podléhající antidumpingovému clu dovozy ze země, ve které dochází k obcházení, jakožto podmínka nezbytná pro existenci obcházení není uveden v čl. 13 odst. 1 základního nařízení.
- 48 Jak mimoto uvedl generální advokát v bodě 87 svého stanoviska, definice „obcházení“ uvedená v čl. 13 odst. 1 základního nařízení je formulována velmi obecně, což ponechává unijním orgánům široký prostor pro uvážení, přičemž chybí jakékoliv upřesnění povahy a způsobů „změn[y] obchodních toků mezi třetími zeměmi a Společenstvím“.
- 49 Je proto třeba konstatovat, že Rada právně dostačujícím způsobem prokázala změnu obchodních toků mezi Čínou, Thajskem a Unií.
- 50 Zadruhé pochybnosti předkládajícího soudu ohledně platnosti sporného nařízení rovněž vycházejí ze skutečnosti, že unijní orgány neprokázaly, že změna obchodních toků mezi dotýčnými třetími zeměmi a Unií byla způsobena obcházením antidumpingového cla uloženého na dovozy z Číny.

- 51 Jak vyplývá z čl. 13 odst. 1 základního nařízení, existence obcházení vyžaduje, aby bylo prokázáno, že mimo uložení antidumpingového cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod pro praktiky, zpracovatelské postupy nebo práce, které jsou odpovědné za změnu obchodních toků mezi třetími zeměmi a Unií.
- 52 V projednávaném případě ze sporného nařízení vyplývá, že orgány při učinění závěru o existenci takového obcházení vycházely ze souboru shodujících se nepřímých důkazů. Konstatovaly, že změna obchodních toků mezi Thajskem a Unií začala ihned po uložení antidumpingového cla na dovozy z Číny. Tato časová shoda je významným nepřímým důkazem umožňujícím prokázat logickou a rozumnou souvislost mezi výrazným zvýšením dovozů z Thajska a uložení antidumpingového cla.
- 53 Mimoto z bodu 21 odůvodnění sporného nařízení vyplývá, že informace, jež měla Komise k dispozici v době zahájení šetření zaměřeného na obcházení, naznačovaly, že dochází ke značnému počtu montáží dotyčného výrobku v Thajsku.
- 54 Konečně, thajští a čínští vyvázející výrobci ani thajská vláda neposkytli unijním orgánům důkazy umožňující vysvětlit výrazné zvýšení dovozů ručních paletových vozíků z Thajska. Konkrétně nebyl těmto orgánům předložen žádný důkaz o tom, že v Thajsku existuje skutečná výroba ručních paletových vozíků.
- 55 Nedostatečná spolupráce dotyčných podniků a vnitrostátních orgánů při šetření zaměřeném na obcházení tedy zabránila unijním orgánům určit s jistotou důvody změny obchodních toků mezi Thajskem a Unií.
- 56 V situaci vyznačující se odepřením veškeré spolupráce na šetření zaměřeném na obcházení přitom byly unijní orgány oprávněny za účelem učinění závěru o existenci praktik, zpracovatelských postupů nebo prací v Thajsku, jejichž cílem bylo pouze obcházet antidumpingové clo uložené na dovozy z Číny, vycházet z nepřímých důkazů. Za těchto podmínek příslušelo zúčastněným stranám předložit důkaz o jiném rozumném důvodu pro tyto činnosti, než je důvod vyhnout se uvedenému antidumpingovému clo (obdobně viz rozsudek *Brother International*, C-26/88, EU:C:1989:637, bod 29).
- 57 Z toho plyne, že Rada, která měla ve sporném nařízení za to, že došlo k obcházení opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení, se nedopustila zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu.
- 58 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba odpovědět, že přezkum otázky položené předkládajícím soudem neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost sporného nařízení.

K nákladům řízení

- 59 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Přezkum otázky položené předkládajícím soudem neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost nařízení Rady (ES) č. 499/2009 ze dne 11. června 2009, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 1174/2005 na dovoz ručních paletových vozíků a jejich základních dílů pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz téhož výrobku zasílaného z Thajska bez ohledu na to, zda je deklarován jako pocházející z Thajska, či nikoli.

Podpisy.